

במדינה

לביצוע מידי, תוך שימוש באמתלה הראשונה שהודמנה לו, הוא פילג את שלי" ו"נפטר" מן "הרדיקלים". אמנם נותרה עימו רק קבוצה זעירה של הסידים אישיים, אך הוא היה כשר למיפלגה החדשה.

אולם המיפלגה לא קמה. ליוסי שריד לא היה שום חשק לנטוש את סירהבשר של מיפלגת העבודה, וגם מפ"ם החליטה שלא לעזוב. אך שלי" לא פולגה בחינם.

נותרה שולמית אלוני. מסיבות השמורות עימה היא החליטה שלא להופיע ברשימת המערך. למרות שהיא חלק בלתי-נפרד מן המערך, ואין בפיה אף בשורה אחת שאין לה שותפים במערך.

לפי הסקרים, קיים ספק רב לגבי יכולתה לעבור את אחזיחסימה, למרות שהיא קרובה אליו. אם יוכל רן כהן לספק לה אלף-אלפיים קולות משרידי-שלי"י, הדבר יכול להיות לה לעזר רב.

לכן היתה אלוני מוכנה לקבל את רן כהן כמועמד מס' 2 ברשימתה — מה גם שכהן הכשיר את עצמו לתזוזה זו ימינה על-ידי חזרה לצבא-הקבע וקבלת התואר אלוף-מישנה. כקצין שהשתתף במלחמת-הלבנון, הוא כשר גם לאנשי הימין.

דגל אדום. השאלה הגדולה לגבי אלוני היא אם רן כהן רק יביא קולות, או שמא גם ידחה קולות.

קהל-המצביעים של ר"ץ אינו סוצי-יאליסטי, אלא בורגני-ליברלי. הופעתו של הקיבוצניק, המניף בכל הזדמנות את הדגל האדום, עלולה להרתיע חלק ממנו.

מדוע העניין כדאי לרן כהן? יתכן שהוא משלה את עצמו. יתכן שהוא רואה בכך צעד ראשון אל מחנה רחב יותר, העשוי לקום כאחד הימים. במילא אין לו מה להפסיד, מאחר ששרידי-שלי"י הוא אבר מדולדל, הדומה יותר לתנועת-נוער מזרקנת מאשר לגוף פוליטי חי.

כוודאי אין קבוצה זו מתאימה לדימוי שהופיע בפסוק הבא של הנביא עמוס: "היישאג אריה ביער, וטרף אין לזו? הייתן כפיר קולו ממעונתו, בלתי-אם לכד?"

קניות אחרון לפני נסיעתם, נקלעו גם הם לתוך המהומה.

פטי רוהוטי, המרדך שלהם, שזו לו הפעם ה-13 בישראל, הרגיע מייד את אנשיו והכניס אותם לתנות סמוכה. הוא יבעצמו נפצע מרסיסים, יחד עם ילדה נוספת מן הקבוצה, שנתחה עוד באותו היום: נסיעתם נדחתה בכמה ימים, עד שישוחררו מבית-החולים.

גינני מכפר יאסיף. קצינים בכירים במישרה קיבלו מידע כבר לפני זמן רב על פיגוע המוני מתוכנן. קבוצת צעירים מכפר יאסיף שבגליל המערבי הודרוה ביום השני השבוע, מייד כשנודע דבר הפיגוע, לגנות אותו. "דברים כאלה הם לרעת העניין הערבי והפלסטיני", אמר להעולם הזה עוואד זיאד, דובר הקבוצה, "הם לרעת השלום. אלה פרוכוציות שאנחנו מייחסים אותם לקבוצת אברנידאל הידועה לשימצה, שרק הוא מסוגל לעשות דברים הפוגעים בעניין השלום ובעניין היחסים בין ערבים ליהודים."

מיפלגות

האריה לא שאג

היילכו שולמית אלוני ורן כהן יחדיו בלתי-אם נועדו?

היילכו שניים יחדיו, בלתי אם נועדו?

שאלתו העתיקה של עמוס הנביא מצאה את תשובתה ברמותם של שולמית אלוני ורן כהן. הם מתכוננים ללכת יחדיו, והם נועדו לכך מזמן.

למעשה החלה התוועדות זו לפני יותר משנה. אז היו מגעים בין השניים, ובהם מסרה השולמית לאי-שהקבוץ מגד-שמאל מסר ברור: אם ייפטר מן "הרדיקלים" במיפלגתו, המקיימים את הדרישה עם אש"ף, הוא יתקבל בזרועות פתוחות במיפלגה החדשה שאלוני היתה אמורה להקים יחד עם יוסי שריד ומפ"ם. במיוחד שונאת אלוני את האלוף (מיל') מתי פלד, שעזימו הסתכסכה כשהיו יחד בתנועת "יעד", ואת אורי אבנרי.

הכשרה עצמית. כאדם בעל נטייה צבאית מובהקת, ניגש רן כהן

גופת אחד התוקפים ברח' המלך ג'ורג' היה מידע מודיעיני מוקדם —

(המשך מעמוד 7)

ג'ורג' אל הרחוב. רובם, כמו הרבה גברים יהודיים בישראל, מחזיקים נשק כרשיון. הם שלפו את האקדחים והתחילו לירות לכל עבר. ממקורות בכתיהחולים נודע כי לפחות חלק מן הפציעות נגרמו מן היריות האלו ולאן רווקא מיריות התוקפים.

תתניצב רחמים קומפורט, מפקד מישרתת ירושלים, שיבה כאמצעי-התיקשורת את התערבותם הפעילה של אזרחי הכירה, והמליץ לעשות כך גם כעתיד, מה שעלול להפוך את החיים כארץ לחיי מערב פרוע.

גם תייריים פנייים. התוקפים, לדיכרי עדייראיי, היו בחורים צעירים. הם לבשו בגדים אזרחיים רגילים וקשה היה לזהות בתוך הבלאגן הכללי, מי תוקף את מי. וכך, לדיכרי מקורות מישרתת, תקפו קרוב לוודאי, יהודים איש את רעהו. אזרחי ירושלים המורגלים בפיגור עים מתנהגים במיקרים כאלה כאילו היו בחזית. הם מתארגנים במהירות רבה, צוותות מגידוד-אדום הגיעו למקום האירוע אחרי דקות ספורות וכך גם כוחות-המישרה ומישרת-הגבול. האזרחים עצמם, אותם שלא היו עסוקים בירי לכל עבר, עזרו כמהירות לפצועים ולעוברי-האורח ברחוב והכניסו אותם לחנויות, כדי לנסות ולמנוע פגיעות נפש, ואכן, לא היו במיקרה זה פגיעות נפש, פרט לאחר התוקפים, שנפצע קשה הן ביריות שנורו עליו והן מרימוזן שהתפוצץ בידו, ומת אחר-כך מפצעיו. קבוצת תייריים פנייים, שהיו בסיבוב

עוברת-אורח פצועה ברח' יפו — אך הוא התייחס לפיגוע בתל-אביב!